

udrede, kunne efter lovlig Omgang inddrives hos dem ved Udpantning.

I de Tilfælde, hvor efter Forholdets Bestaaen-
 fenhed ingen saadan Afgjorelse kan skee ved
 Taxationscommissionerne, saasom hvor et Er-
 statningsansvar reiser sig af en paaafølgende
 Omstændighed (§ 43), maa Fordringen, i
 Mangel af mindelig Afgjorelse, gjøres gjæl-
 dende ved sædvanlig Rettergang.

§ 46.

Naar en Forretning indankes til Høieste-
 ret, vil denne Ret efter de almindelige Regler
 have at afgjøre, hvorvidt det kan paalægges
 nogen af Parterne at tilsvare Modparten de
 med Høiesteretsagen forbundne Omkostnin-
 ger, eller at udrede Salær til en befalet Sag-
 fører. I de Tilfælde imidlertid, hvor Forret-
 ningen af Høiesteret bliver kjendt uefterrettelig,
 ville alle de lovlige Omkostninger og Udgifter,
 som Citanten har havt saavel ved Høiesterets-
 sagen, og som ikke have været at erholde hos
 Modparten, som ved den annullerede Forret-
 ning, blive ham erstattede af Statskassen
 imod Regres til den eller dem, som i denne
 Anledning maatte kunne drages til Ansvar.

Capitel VII.

Om Oprettelse af kongelig garanterede
 Creditkasser til Understøttelse
 af Fæstegodsets Overgang til Sel-
 veiendom og til Sikkring af Pant-
 havernes Ret m. v.

§ 47.

Der oprettes tvende Creditkasser, en for
 Sjælland, Fyen, Lolland og Falster med tilhø-
 rende Smaaøer og en for Jylland.

Disse Creditkasser ere garanterede af Sta-
 ten, der ogsaa afholder alle Administrations-
 omkostninger ved samme.

§ 48.

Laan af disse Creditkasser skulle tilstaaes:

- a) De Fæstere og Jorpagtere, som erhverve
 Eiendom efter Taxation ifølge denne Lov.
 Disse kunne, i Overensstemmelse med § 13,
 for de $\frac{4}{5}$ Dele af den ved endelig Taxa-
 tion bestemte Kjøbesum — dog med Fra-

drag af hvad der bliver tilbage, naar disse
 $\frac{4}{5}$ Deles Beløb deles med 50 — udstede
 1ste Prioritets Panteobligationer til ved-
 kommende Creditkasse, som derfor atter
 udsteder Creditkasseobligationer, med hvilke
 der forholdes paa den i det Følgende be-
 stemte Maade.

- b) De Fæstere, der efter nærværende Lovs
 Kundgjorelse ved frivillig Overenskomst
 erhverve Eiendomsret over deres Gaarde.
 Til disse kan der dog ei faaenes mere end
 Halvdelen af den Værdi, hvortil Credit-
 kassens Bestyrelse, efter de af den fordrede
 Oplysninger, som skulle tilveiebringes paa
 Laanføgerens Beføstning, ansetter den
 kjøbte Fæstegaard, og tillige ikke over $\frac{4}{5}$
 Dele af den Kjøbesum, Fæstere har givet
 Godseieren for Gaarden. Ogsaa for disse
 Laan, der bør være deelbare med 50, ud-
 stedes Creditkasseobligationer, der udleves
 res til Laantageren eller hvem han dertil
 bemyndiger.

Naar der vel imellem Godseier og Bonde
 er indgaaet frivillig Overenskomst om Gaar-
 dens Kjøbesum, men denne derefter alene af
 Hensyn til Panthavernes Ret bestemmes ved
 Taxation, er Bonden, naar han vil sikke sig
 imod Pant haverne, forpligtet til i Genhold til
 denne Taxationsforretning at indbetale det be-
 stemte contante Beløb til Creditkassen, men da
 ogsaa berettiget til at udstede sin Panteobli-
 gation til denne, i Overensstemmelse med hvad
 under Litr. a er anført. Naar der, nærmest
 for at bestemme Forholdet imellem Godseier
 og Bonde, er optaget Taxationsforretning, men
 Parterne derefter ved frivillig Overenskomst
 forene sig om en anden Kjøbesum, vedbliver
 dog Taxationsforretningen, forudsat at den
 iøvrigt er usvækket, at gjælde i Forholdet til Pant-
 haverne, naar Bonden skal være sikket imod
 disse, paa samme Maade som i forstjmelote
 Tilfælde er bestemt. Skal i det sidstbeteegnede
 Tilfælde Pant havernes Ret ikke saaledes sikkes,
 vil Bonden vel ogsaa være be rettig et til, at erholde
 Laan i Creditkassen for de $\frac{4}{5}$ Dele af den ved Taxa-
 tionen bestemte Kjøbesum; men dog kun un-
 der Forudsætning af, at den ved den paaaføl-
 gende Overenskomst betingede Kjøbesum ikke
 er mindre end det ved Taxationen bestemte